

fórum vzdělávání *společné vzdělávání*

pondělí 14. listopadu 2016 | Městské muzeum ve Stříbře

ZÁPIS

Mgr. Ida Kaiserová, Ph.D.

členka realizačního týmu MAP ORP Stříbro, konzultantka pro venkovské školství

Zahájila a uvítala účastníky i prezentující. Představila [program](#) a všechny zúčastněné vyzvala k aktivní účasti, sdílení a debatě.

Bc. Karel Lukeš

starosta města Stříbra a předseda Řídícího výboru MAP ORP Stříbro

Uvedl téma fóra - Společné vzdělávání (Inkluze) jako jedno z nosných témat MAP. Představil hlavní cíl MAPu, čímž je spolupráce mezi školami, s NNO i jinými aktéry v rámci vzdělávacího procesu.

Mgr. Ivana Bartošová

nastupující náměstkyně hejtmana Plzeňského kraje pro oblast školství a cestovního ruchu

Představila své dosavadní zkušenosti ve školství – učila v MŠ a na SŠ (ČJ, dějepis), byla zaměstnána v ČŠI, kde se zaměřovala na inkluzivní vzdělávání a čtenářskou gramotnost. Zdůraznila, že je zastáncem společného vzdělávání, přestože si je vědomá, že chybí metodická podpora školám. Speciální školy vnímá jako potřebnou součást školství a poskytne jim maximální podporu.

Chce diskutovat o tom, co školy, učitelé i zřizovatelé potřebují, aby školy dobře fungovaly a bylo zde dobré klima, a jak tomu případně může pomoci kraj. Jak nastavit podmínky pro to, aby děti byly spokojené, a aby byl spokojen i personál, který se o ně stará, a měl dostatek prostředků a podpory. Vyzvala přítomné aktéry vzdělávání, aby se se svými podněty obraceli přímo na Plzeňský kraj.

Mgr. Petra Štefflová

soukromá psychologka, školní psychologka na 11. ZŠ v Plzni

**Pohled psychologa - praxe, možnosti a meze vzdělávání dítěte se SVP
v současném systému školství – viz prezentace**

Vystudovala střední pedagogickou školu ve Stříbře, pedagogiku, psychologii, psychoterapii – 2x dlouhodobý výcvik, v současné době má soukromou praxi, působí jako školní psychologka na 11. ZŠ v Plzni, má zkušenosti s OSPODy, odborem prevence Magistrátu, spoluprací s Člověkem v tísní a sdružením Tady a teď (terén v rodinách, lektor a školitel). 15 let pracovala v SVP, 7 let jako vedoucí.

V úvodu své prezentace vyzdvihla rozdíl nové vyhlášky č. 27/2016 oproti dosavadnímu přístupu - podpora vs. diagnóza. Dříve bylo více pozornosti orientováno na diagnostiku, nyní je kladen důraz na systém podpůrných opatření. Nová vyhláška stanovuje horizontální členění (jednotlivé diagnózy) a vertikální (5 stupňů podpůrných opatření). Zásadní jsou co nejkonkrétnější doporučení z poradenských center – každá porucha pozornosti je jiná. Pro doporučení je nyní ve zprávách větší prostor, a návod jak postupovat. Vedle Individuálních vzdělávacích plánů (IVP) se ve vyhlášce nově objevuje ještě Plán pedagogické podpory (1. stupeň) a dále Individuální výchovný plán. Spolupráce školy a poradenských pracovišť byla povýšena na vyšší úroveň, větší důležitost spolupráce. PPP by měla být v osobním kontaktu s učitelem. Podpořila zúčastněné pedagogy, aby se nebály oslovovat poradenská centra o pomoc a podporu.

Zásadní je diagnostika potenciálu – velmi dobře znají pedagogové (tráví s dětmi mnoho času). S prvním stupněm podpůrných opatření si zachází přímo škola – daleko rychleji může reagovat na krizové situace dětí.

Možnosti a meze společného vzdělávání – jsou stejné: legislativa (je tu vyhláška, musíme se s tím popasovat), nastavení a kvalita pedagoga, dítě a jeho potenciál, možnosti, rodina a podmínky, ve kterých vyrůstá (bolavé téma, často si učitelé stěžují, že rodiče nespolupracují). Nejdůležitější je ale HLAVA - to co máme každý v nás, v naší hlavě, postoje, životní zkušenosti a filosofie, předsudky a práce s nimi. Velmi důležité v pedagogické praxi je uvědomovat si tyto limity a pracovat s nimi. Důležitá je motivace (vs. nezdravá motivace - touha pomoci X touha po moci, anebo touha být dokonalý - „dokonalý je jenom ten, který už dokonal“). Oddělení osobního a profesního – jediná možnost, jak dělat pedagogickou praxi dobře a bez následků. Učitelé si často připadají osamělí, podpora vedení je stěžejní (jednání, komunikace, sdílení starostí apod.).

Velkou oporou je pozice školních psychologů – je to cesta do budoucna. Z vlastní práce může říci, že po překonání počáteční nedůvěry, obavy ze zajištění financování a uzavřenosti pedagogů se situace postupně zlepšovala na základě konkrétní individuální spolupráce a nyní již funguje bezproblémově. Komunikace mezi vedením školy, pedagogy a psychologem musí být otevřená a férová.

Integrace, inkluze je nezbytná, ale zároveň by měly existovat speciální třídy (pro některé děti je to opravdu nejlepší řešení). Např. v 11. ZŠ v Plzni jsou vždy 2 paralelní třídy a 1 speciální, od první třídy, každý ročník. Do speciálních tříd se umísťují děti s logopedickými problémy a poruchami učení nebo kombinovanými poruchami, poruchou pozornosti/aktivity (1. třída a

dále SPU, autismus či další forma postižení) na základě vyšetření psychologa, klinického psychologa, psychiatra. Tato vyšetření musí být stále platná a přešetřují se. Nejedná se o trvalé umístění, třídy jsou prostupné, některé děti jsou tam od 1. do 9. třídy, některé přechází do běžných tříd (když se vyrovná určitý problém). Zároveň se integrují tyto děti i v běžných třídách.

Bc. Iveta Millerová, Mgr. Jan Kudry, Ph.D.

Úřad vlády ČR, Odbor (Agentura) pro sociální začleňování

Sociální vyloučení a jeho dopad do oblasti edukace – viz [prezentace](#)

Cílem příspěvku bylo zdůraznění, že učitel může zásadním způsobem ovlivnit směr života dítěte. Příspěvek ukázal konkrétní příběh romské holčičky Aranky, která se díky svým učitelům a vedoucím zájmové činnosti proměnila v úspěšnou ženu, kterou je Iveta Millerová. Záměrem bylo motivovat přítomné, že má smysl se věnovat romským dětem a ostatním dětem žijícím v sociálním vyloučení či sociálně znevýhodněným. Doporučila klást malé cíle, to že děti nastoupí na střední školu - učební obor, to už je výhra. Jsou zařazeni do systému, stanou se plátcí daní, zařazeni na trh práce. Je to velmi důležité.

Bc. Jitka Kylišová

Člověk v tísni, o.p.s. – pobočka Plzeň

Praktické zkušenosti začleňování dětí se SVP (vč. dětí cizinců) – viz [prezentace](#)

Představila problematiku dětí ze sociálně slabých rodin. Děti se pohybují v prostředí existenčního minima, nevěnují se vzdělávání, nemají na to často kapacity. Jedná se především o děti, které žijí na ubytovnách a v azylových domech. Je nutné si uvědomit, že rodiče často řeší existenční otázky a na vzdělávání svých dětí už jim často nezbyvá síla.

ČvT se v rámci podpory vzdělávání snaží udržet děti ve škole, udržet školní prospěch (aby se nezhoršoval). Doučuje děti. Doučování probíhá v rodinách, za účasti pečující osoby. Je důležité zapojit celou rodinu, i když to v některých podmínkách jde velmi obtížně.

Obrovský problém představuje domácí příprava.

Spolupráce se školami funguje někde lépe, někde hůře. ČvT se snaží vystupovat jako partner. Některé školy jsou připravené a nakloněné spolupráci, v některých školách jsou cítit předsudky, které často vytváří zbytečnou bariéru.

Mgr. Alena Matějková

PPP Stříbro, školní psychologka na ZŠ Mánesova, Stříbro

Informace k vyhlášce č. 27/2016 Sb. o vzdělávání žáků se SVP a žáků nadaných

Ocenila formát akce, zdůraznila, že je důležité a žádoucí propojování aktérů vzdělávání a vítá možnost dívat se na téma společného vzdělávání z mnoha úhlů pohledu. Představila Vyhlášku č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných a s tím spojený postup. Např. dítě s poruchou pozornosti a aktivity nelze diagnostikovat dříve, než bude vyšetřeno neurologem – to je nový postup. Ve většině

případů také nově provádí nejprve konzultace, kde doporučí rodičům vhodná opatření, o kterých pak mají informovat školu. Dále přítomné informovala, že nová vyhláška popisuje s jakými typy postižení se má pracovat a podrobně a návodně rozpracovává jednotlivé stupně znevýhodnění.

Vyzvala zúčastněné školy, že je možné se s ní telefonicky spojit a konkrétní případy dětí konzultovat. Zároveň hovořila o významné roli rodičů (které dle Vyhlášky mají zvýšené kompetence, což může být někdy bariéra).

Mgr. Lucie Holacká

Národní institut pro další vzdělávání (NIDV)

Profesní podpora pedagogů při společném vzdělávání – viz [prezentace](#)

Prezentovala možnosti profesního vzdělávání pedagogů a zdroje informací o společném vzdělávání.

S nálepkou ADHD – projekce filmu

Mgr. Zdeňka Kučerová

člen realizačního týmu MAP ORP Stříbro, konzultantka pro společné vzdělávání

Inspirativní snímek, který vyvolal v divácích emoce a následně diskuzi. Předmětem diskuze bylo užívání a předepisování léku Ritarin (návykový lék, který má děti s ADHD zklidňovat, obsahuje však amfetamin). Do diskuze se zapojili rodiče. Snímek představil terapeutický přístup k ADHD, který proběhl v rámci projektu v Dánsku (není běžnou praxí) - ve filmu se jednalo o speciální třídu pro děti s ADHD, kam chodilo asi 7 dětí, a vždy tam byli 2-3 pedagogové. To nelze srovnávat s praxí v běžných školách v ČR, kdy je ve třídě až třicet dětí. Hlavním posláním filmu je upozornit na nutnost motivace lidí pracujících s dětmi, kterým bylo diagnostikováno ADHD, ochotu hledat individuální cesty a přístupy. Každé dítě s ADHD je naprosto odlišné.

Zapsala: Zdeňka Kučerová, Miroslava Vlášková

> **prezentace ke stažení** <http://www.mascz.cz/forum-vzdelavani-spolecne-vzdelavani.html>

> **fotogalerie** <https://www.flickr.com/photos/138393274@N03/31010067005/in/album-72157660813770018/> (foto Petr Janík, MAS Český Západ)